

دردگاه

در ایران اغلب افراد به دنبال پشت میزنشینی و یافتن شغلی با کمترین زحمت و تلاش هستند!

صنعت نساجی در ایران به دلیل سابقه پر بار و درخشان می تواند در منطقه خود جزو بهترین تولیدکنندگان محسوب شود

مهمترین دغدغه تمام افرادی که به تولید علاقه دارند این است که هنوز فرهنگ کار گروهی در کشور جدی گرفته نمی شود.

بخواهیم تا بتوانیم ...

گفت و گو با مهندس سیدامیر هوشنگ مشهدی عباس - مدیر عامل شرکت نوین گستر نسج

اشاره:

مهندس مشهدی عباس بر این باور است که متأسفانه طی چندسال اخیر، برنامه مدون شده ای در صنایع کشور مشاهده نشده که این امر به دلیل تغییر زود هنگام مدیران و مسئولان است که در نوع خود به یک معضل تبدیل شده است. مدیران تغییر می کنند و برنامه های خود را نیز از سازمان تحت مدیریت خود می برند طبعاً در این میان صنعت با چالش مواجه می شود و حتی بسیاری از واحدهای تولیدی با مشکلات اساسی روبرو خواهند شد. وی یادآور می شود: نه تنها نساجی ورشکسته نیست بلکه در صورت اندکی حمایت، به بهترین رشته صنعتی ایران تبدیل خواهد شد. کشوری مانند ایران از تاریخ درخشان، نیروی جوان پر تلاش، متخصصین توانمند و فضای مناسب جهت رشد و بالندگی بهره مند است در صورتی که بسیاری از کشورها مانند چین و تایوان، هند و ... از چنین امتیازاتی محروم هستند.

مدتی در آن کار کنم. با کمک یکی از دوستان زمینه اشتغال من در کارگاه رنگریزی نیل - به مدیریت آقای رهنی - ایجاد شد و به این ترتیب با رنگریزی پارچه های جین و رنگ های خمی و گوگردی به خوبی آشنا شدم. به خاطر دارم روزهای نخست فعالیت در این کارگاه، سختگیری های بسیاری به من اعمال شد و مدیران کارگاه معتقد بودند کمتر دانشجویی وجود دارد که جهت کار به کارخانه بیایند و بخواهند با صنعت آشنا شوند. اما علاقه من به کار به اندازه ای بود که حدود ۱۰ ساعت در روز کار می

در ابتدا شناختی از صنعت نساجی نداشتم و بسیار اتفاقی این رشته را برای تحصیل انتخاب کردم اگرچه رشته های مکانیک و سرامیک نیز دو گزینه دیگرم برای انتخاب رشته محسوب می شد اما به دلیل علاقه به کار با رنگ و پارچه رشته نساجی را انتخاب کردم و امروز که وارد این صنعت شده ام به اصطلاح "آن را با دنیا هم عوض نمی کنم!" از همان ابتدای پذیرش در دانشگاه، تصمیم گرفتم که برای آشنایی و شناخت بیشتر با این رشته به یکی از کارگاه های نساجی بروم و به صورت رایگان

ضمن معرفی بیشتر خود، به چگونگی ورود به صنایع نساجی و انتخاب آن به عنوان فعالیت حرفه ای اشاره نمایم.

متولد ۱۲ فروردین سال ۱۳۵۴ در شهر تهران هستم. پس از اتمام تحصیل در هنرستان امیرکبیر (رشته ماشین ابزار) در دانشگاه شهید رجایی لویزان، مدرک فوق دیپلم و سپس کارشناسی رشته مهندسی شیمی نساجی از دانشگاه آزاد اسلامی را دریافت کردم.

متأسفانه طی چندسال اخیر، برنامه مدون شده ای در صنایع کشور مشاهده نکرده ام که به دلیل تغییر زود هنگام مدیران و مسئولان است که در نوع خود به یک معضل تبدیل شده است.

کردم و با اشتیاق خاصی، به تمام موارد و جزئیات رنگری آشنا می شدم.

همان زمان بود که با خود عهد بستم به بهترین رنگرز دنیا تبدیل شوم اگرچه ذکر این نکته با شوخی و مزاح دوستانم مواجه شد اما در تصمیم خود بسیار استوار بودم و با نحوه تولید بسیاری از رنگ های نساجی از جمله دیسپرس، خمی، راکتیو و .. به خوبی آشنا شدم. مدتی نیز در دو کارخانه بافکارنو و ایران مترآژ به فعالیت ادامه دادم. این دو کارخانه تحت مدیریت حاج آقا فرآورده و حاج آقا احرار اداره می شد که هر دو از پیشکسوتان صنعت نساجی ایران محسوب می شوند و بسیاری از مسائل تولید را از این دو بزرگوار آموختم. حضور در شرکت های بافکارنو و ایران مترآژ برایم دستاوردهای ارزشمندی به همراه داشت و در این واحدها بود که مصداق واقعی "خواستن، توانستن است" بیش از هر زمان دیگر برایم ملموس شد. همچنین آموختم که اگر "بخواهیم"، قادر به انجام بسیاری از کارها هستیم. بعد از این مدت با یک مدیر و یک پیشکسوت بزرگ صنعت نساجی یعنی جناب آقای مهندس سید مرتضی مجتبابی آشنا شدم. مدیری قوی و جدی که بسیاری از مسائل شغلی ام را نزد ایشان آموزش دیدم.

بروز مشکلات تنفسی ناشی از حضور در محیط های شیمیایی پایان بخش رویای بهترین رنگرز دنیا بود زیرا به دلیل وجود مواد شیمیایی، حضور در این محیط ها برایم خطرناک بود لذا به شرکت تهران بیتکس - واردکننده ماشین آلات نساجی - رفتم و در سال ۱۳۸۳ شرکت نوین گستر نساجی را تأسیس کردم.

به دلیل نوع شغلم به کشورهای مختلف سفر کرده ام و از کارخانه ها متعددی بازدید به عمل آورده ام؛ باید بگویم که در کشورهایی مانند چین، تایوان و .. با مفهوم "کار" به معنای واقعی کلمه آشنا شدم. اکثر پرسنل کارخانجات با تمام وجود کار می کنند اما در ایران اغلب افراد به دنبال پشت میز نشینی و یافتن شغلی با کمترین زحمت و تلاش هستند! اکثراً تا مقاطع بالایی تحصیلی به درس خواندن

ادامه می دهند اما در دوران کارآموزی به کارخانه هایی می روند که فقط برگه پایان دوره کارآموزی را برایشان امضاء کنند و تمام! عده بسیاری نیز دوران کارآموزی را نیمه کاره می کنند و آنهایی هم که باقی می مانند چندان علاقه ای به این رشته ندارند. صنعت نساجی در ایران به دلیل سابقه پر بار و درخشان می تواند در منطقه خود جزو بهترین تولیدکنندگان محسوب شود و افتخارات گذشته را بار دیگر احیاء نماید؛ سپس پیوند واقعی میان صنعت و دانشگاه را برقرار سازیم و اجازه دهیم استادان و دانشجویان وارد کارخانه ها شوند. متأسفانه شرایط به نحوی است که برخی از استادان دانشگاه شناختی از کارخانه های نساجی ندارند و نام بسیاری از آنها را نیز تاکنون نشنیده اند! پس این استادان نمی توانند الگوی مناسبی برای دانشجویان مشتاق و علاقه مند به کار در صنعت باشند. در طی برگزاری نمایشگاه نساجی در سال ۱۳۹۰، شرکت نوین گستر نساجی (که با نمایش ماشین آلات بافندگی، یکی از غرفه های بزرگ نمایشگاه محسوب می شد و توانست عنوان بهترین مدیریت غرفه را نیز از آن خود نماید) مورد توجه بسیاری از دانشجویان نساجی قرار گرفت به طوری که بسیاری از آنها می پرسیدند مگر نساجی یک صنعت ورشکسته نیست؟! و ما با اطمینان به آنها پاسخ می دادیم نه تنها نساجی ورشکسته نیست بلکه در صورت اندکی حمایت، به بهترین رشته صنعتی ایران تبدیل خواهد شد. کشوری مانند ایران از تاریخ درخشان، نیروی جوان پرتلاش، متخصصین توانمند و فضای مناسب جهت رشد و بالندگی بهره مند است در صورتی که بسیاری از کشورها مانند چین و تایوان، هند و ... از چنین امتیازاتی محروم هستند اما متأسفانه می بینیم که به قدرت های بلامنازع این رشته تبدیل شده اند و سودهای بزرگی را وارد کشورهایشان می کنند که مهمترین آن توجه خاص مدیران آن کشورها به این صنعت می باشد.

پس چه چیز برای دستیابی به رشد صنایع نساجی در اختیار نداریم؟! مدیریت!

مدیریت! و جالب این که کشور متمولی هم هستیم اما به دلیل بهره مندی از ذخایر ارزشمند نفت، توجه چندان به صنعت نساجی نشان داده نمی شود. به اعتقاد من سرمایه گذاری در ۳ رشته کشاورزی، نساجی و پتروشیمی ایران را به یکی از قدرتمندترین تولیدکنندگان جهان تبدیل خواهد کرد زیرا در هر سه دارای امکانات بسیار عالی و کم نظیر هستیم اما شاید در صد سال آینده هم یکی از برترین کمپانیهای ساخت اتومبیل در دنیا نشویم.

ایده تأسیس نوین گستر نساجی چه بود؟

به این نتیجه رسیده بودم که توانایی پیشرفت در زمینه مواد شیمیایی صنعت نساجی را دارم کما این که پس از تأسیس نوین گستر و شروع به واردات ماشین آلات و قطعات تخصصی بخش های رنگری و تکمیل نساجی، به صورت تخصصی واردات بزرگترین تولیدکنندگان رنگ دیسپرس و راکتیو از شرکت کالرتکس در هند را آغاز کردیم که این شرکت در تولید رنگ های دیسپرس و اسیدی در زمره بهترین تولیدکننده هند محسوب می شود. همچنین در گام بعدی موفق به اخذ نمایندگی انحصاری بزرگترین تولیدکننده ماشین های گردباف (پایلونگ) از کشور تایوان شدیم. در ادامه نیز به همکاری با سایر شرکت های خارجی در مورد مواد اولیه نساجی همچون رنگ، مواد تعاونی و ... پرداختیم.

در بدو راه اندازی نوین گستر، چگونه موفق به جلب اعتماد صنعتگران داخلی و تولیدکنندگان خارجی شدید؟

بسیاری از آنان را از پیش می شناختم و با برخی نیز در نمایشگاه های نساجی داخل و خارج از کشور آشنا شدم. ما همواره سعی نموده ایم که بهترین را وارد ایران کنیم چرا که طبق یک ضرب المثلی رایج "تولیدکننده های خوب همیشه آنهایی هستند که مصرف کننده های خوبی هستند" به عبارت بهتر باید از بهترین و مرغوب ترین مواد اولیه استفاده کنید تا تولیدات باکیفیت مطلوب به بازار مصرف ارائه نمایند. کما این که تولیدکنندگان اروپایی با دقت و حساسیت خاصی به این اصل تکیه کرده اند و هرگز در تولیدات خود از مواد اولیه درجه دوم استفاده نمی کنند؛ البته این امر در کشورهای آسیایی چندان رعایت نمی شود!

پس از راه اندازی شرکت نوین گستر نساجی، با همکاری دوستان شرکت "قرمزانه" با هدف تولید مواد تعاونی نساجی خریداری شد که با تکیه بر تکنولوژی موجود می توانست به بهترین تولیدکننده مواد تعاونی ایران تبدیل شود اما در ادامه کار به دلیل بروز اختلافات میان شرکاء، این شرکت از ادامه فعالیت بازماند. اصلی ترین دلیل این توقف، فرهنگ ضعیف انجام کارهای گروهی در ایران است. پس از توقف قرمزانه، فعالیت نوین گستر نساجی را توسعه دادیم و با جدیت و پشتکار مضاعف ابتدا به واردات ماشین آلات و سپس رنگ و مواد تعاونی از شرکت های معتبر هندی و تایوانی پرداختیم. در حال حاضر نیز شرکت از دو نفر پرسنل به ۱۰ پرسنل افزایش پیدا کرده که همگی دانش آموختگان رشته مهندسی نساجی هستند. به

به اعتقاد من سرمایه گذاری در ۳ رشته کشاورزی، نساجی و پتروشیمی ایران را به یکی از قدرتمندترین تولیدکنندگان جهان تبدیل خواهد کرد زیرا در هر سه دارای امکانات بسیار عالی و کم نظیر هستیم اما شاید در صد سال آینده هم یکی از برترین کمپانی‌های ساخت اتومبیل در دنیا نشویم.

زود هنگام مدیران و مسئولان است که در نوع خود به یک معضل تبدیل شده است. مدیران تغییر می کنند و برنامه های خود را نیز از سازمان تحت مدیریت خود می برند طبعاً در این میان صنعت با چالش مواجه می شود و حتی بسیاری از واحدهای تولیدی با مشکلات اساسی روبرو خواهند شد. نکته دیگر این که پس از توقف و تعطیلی بسیاری از کارخانه های بزرگ نساجی مانند "چیت ری"، "بافت جهان"، "شهناز" و... و بیکاری صدها نیروی کار، برخی از کارگران با خریداری یک دستگاه بافندگی اقدام به راه اندازی یک کارگاه کوچک تولیدی نمودند که نه تنها رقابت سالمی را در نساجی ایجاد نکرد بلکه به کپی کاری از تولیدات کارخانه های بزرگ پرداختند. در حال حاضر، کشور مملو از کارگاه های کوچک است که به نظر عده ای بسیار مثبت و چشمگیر است اما واقعیت این است که جز کپی برداری از همدیگر و رقابت کاذب، کارکردی ندارند. در حالی که کارخانه های دنیا با یکدیگر همکاری و سرمایه گذاری مشترک انجام می دهند در ایران، وجود کارگاه های کوچک صدمات بسیاری به روند تولید و توسعه نساجی وارد کرده است و در آخر از همسر عزیزم تشکر می کنم که در تمام مراحل زندگی، یار و یاور من بودند.

سخت تر از نوع خارجی آن است، قواعد دست و پاگیر قانون های ضعیف و تصمیمات آبی به مرور زمان صدمات خود را خواهد زد. مطلب بعد این که خوشبختانه در حال دور زدن تحریم های خارجی هستیم به طوری که کشورهایی مانند چین، کره جنوبی، هند، ترکیه و .. با واحد پولی خود به تجارت با ایران ادامه می دهند. اطمینان دارم که در صورت حمایت دولت از تولیدکنندگان و رفع موانع تولید، می توانیم به یکی از مهمترین صادرکنندگان منسوجات منطقه تبدیل شویم که این امر اثرات مستقیمی در افزایش سطح اشتغال و میزان تولید و کاهش آمار فقر، جرم و جنایت خواهد داشت.

به اعتقاد شما اجرای طرح هدفمندی یارانه ها تا چه میزان بر صنعت نساجی اثرگذار بوده است؟

دیدگاه مثبتی نسبت به این طرح دارم اما امیدوارم تا مراحل پایانی این طرح به نحو احسن اجرا شود. باید برای احیای صنایع نساجی ایران از نوسازی و بازسازی ماشین آلات کارخانه ها و مدرن سازی تکنولوژی ها، اعزام نیروهای متخصص و تکنسین به خارج از کشور جهت گذراندن دوره های آموزشی و آشنایی با روند تولید در کارخانه های نساجی آغاز نمائیم اگر بتوانیم این پارامترها را رعایت کنیم اجرای طرح هدفمندی یارانه ها موثر خواهد بود اما اگر صرف افزایش هزینه های انرژی و سوخت کارخانه ها شود، منطقی و مثمرتر به حال تولید و صنعت نخواهد بود.

به اعتقاد شما صنعت نساجی ایران در چه روندی حرکت می کند و آیا سمت و سوی مشخصی دارد؟

متأسفانه طی چندسال اخیر، برنامه مدون شده ای در صنایع کشور مشاهده نکرده ام که به دلیل تغییر

اعتقاد من دلیل کسب موفقیت و ادامه کار؛ رعایت قواعد کارگروهی و همکاری با متخصصین توانمند و متعهد بوده است که جا دارد از همکاری صمیمانه آنها تشکر نمایم. لازم به ذکر می باشد که دلیل اصلی توسعه و پیشرفت نوین گستر را دلسوزی و توانمندی همه دوستان و همکاران خوبم می باشد.

تاکنون به فکر راه اندازی یک واحد تولیدی بوده اید؟

بله به تولید علاقه خاصی داشته و دارم اما مهمترین دغدغه تمام افرادی که به تولید علاقه دارند این است که هنوز فرهنگ کارگروهی در کشور جدی گرفته نمی شود. همیشه می خواهیم از یکدیگر سبقت بگیریم، از ایده ها و طرح های هم کپی برداری کنیم و مانع پیشرفت و موفقیت دیگران شویم به جای این که در پیروزی های همدیگر شریک باشیم و در کنار هم بودن را مهمترین دلیل موفقیت خود بدانیم. امری که به خوبی در کشورهای پیشرفته رعایت می شود و در سایه همکاری مشترک، صنعت و اقتصاد کشور شکوفا می شود. متأسفانه اغلب اوقات فکر می کنیم اگر در مرحله ای از کار، موفق شده ایم تنها دلیل این موفقیت، خودمان هستیم و به این ترتیب نقش همکاران و دوستان را نادیده می گیریم. شاید به همین دلیل باشد که قدمت اکثر شرکت های ایرانی به ۱۵ تا ۲۰ سال نمی رسد در حالی که مثلاً اغلب شرکت های آلمانی یا اروپایی جشن ۱۵۰ سال فعالیت مداوم خود را برگزار می نمایند.

به دلیل نوع فعالیت شرکت نوین گستر نسج، با سایر کشورها در ارتباط هستید. وجود تحریم های اخیر علیه ایران تا چه میزان بر مناسبات تجاری این شرکت با تولیدکنندگان خارجی اثرگذار بوده است؟

واقعیت این است که بیش از مشکلات ناشی از تحریم های خارجی، تحریم های داخلی مشکلات و مسائل بسیاری را برای فعالان صنعتی و اقتصادی ایجاد کرده است. برای مثال گاهی واردات مواد اولیه نساجی مانند رنگ و مواد تعاونی از گمرکات آنقدر دشوار و ملال آور به نظر می رسد که بسیاری از واردکنندگان مجبور می شوند قید آن را بزنند. از سوی دیگر صادرات نیز با مشکلات بسیاری انجام می شود و مشوق های صادراتی در موعد مقرر به دست تولیدکننده نمی رسد تا براساس آن بخشی از هزینه های تولید و صادرات را جبران نماید. برای مثال بسیاری از شرکت های صادرکننده را می شناسم که هنوز جوایز صادراتی ۳ سال قبل خود را دریافت نکرده اند. باور بفرمایید تحریم های داخلی بسیار

